

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

na posiedzeniu w dniu 3 sierpnia 2023 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej po rozpoznaniu wniosku radcy prawnego L.J. z dnia 30 maja 2023 r., w przedmiocie wyłączenia SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygn. akt II ZK 20/22

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. a contrario w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanowił:

nie uwzględnić wniosku radcy prawnego L. J. o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZK 20/22.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 maja 2023 r. radca prawny L. J., na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., wniósł o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu kasacji w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt II ZK 20/22, z uwagi na istnienie okoliczności, które mogą wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Marii Szczepaniec. W uzasadnieniu podał, że SSN Maria Szczepaniec była referentem i orzekała w sprawie o sygn. akt I ZI 33/22 w Sądzie Najwyższym w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w przedmiocie pociągnięcia do odpowiedzialności karnej K. B. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...], za czyny z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k., z wniosku radcy prawnego L. J.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZK 20/22 nie zasługuje na uwzględnienie.

Z analizy akt sprawy oznaczonej sygn. I ZI 33/22 wynika, że rzeczywiście SSN Maria Szczepaniec była sprawozdawcą w sprawie dotyczącej uchylenia immunitetu K. B. - prokurator Prokuratury Rejonowej [...], za czyny z art. 212 § 1 k.k. oraz art. 216 § 1 k.k. i w dniu 16 marca 2023 r. została wydana uchwała, na mocy której Sąd w składzie, którego zasiadała SSN Maria Szczepaniec, odmówił wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej ww. prokuratora za wskazane czyny, a wnioskodawcą był radca prawny L. J. Należy zauważyć, że sprawa ta dotyczyła jednak innego zagadnienia prawnego, innego czynu niepowiązanego przedmiotowo z postępowaniem w sprawie o sygn. akt II ZK 20/22, a także innej osoby, przeciwko której postępowanie było zainicjowane. Podniesiona okoliczność nie pozwala, wbrew odmiennemu pogładowi z wniosku, na przyjęcie braku bezstronności SSN Marii Szczepaniec przy rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZK 20/22. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, dotyczący postępowania karnego, że sam fakt udziału sędziego w wydaniu postanowienia np. w przedmiocie tymczasowego aresztowania nie stwarza jeszcze uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego, gdy bierze on następnie udział w rozpoznaniu sprawy oskarżonego przed sądem pierwszej instancji czy w postępowaniu odwoławczym (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2007 r., sygn. akt III KK 493/06, LEX nr 262689; Grzegorzczuk, Kodeks, 2008, s. 184). Nie ma przeszkód, aby powołane orzeczenie odnieść do postępowania immunitetowego, w którym o zezwoleniu na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora przykładowo rozstrzygnął sąd w składzie, którego zasiadał sędzia, następnie mogący być w składzie sędziowskim wyznaczonym do rozpoznania sprawy dyscyplinarnej dotyczącej tego prokuratora. Nawet fakt przyjęcia pewnego poglądu prawnego w tych sprawach, nie determinuje założenia, że zachodzą wątpliwości co do bezstronności danego sędziego. Radca prawny L. J. w swoim wniosku nie wykazał, aby SSN Maria Szczepaniec była w jakikolwiek sposób uprzedzona w stosunku do niego, co więcej okoliczność ta musi istnieć realnie, a nie tylko w subiektywnym odczuciu strony postępowania. W świetle powyższego, przyjęcie stanowiska radcy prawnego L. J., że wystąpił on z

wnioskiem o uchylenie immunitetu prokuratorowi i rozpoznany został ten wniosek przez Sąd z udziałem SSN Marii Szczepaniec, która jest obecnie wyznaczona jako sprawozdawca w sprawie o sygn. akt II ZK 20/22 dotyczącej rozpoznania kasacji w jego sprawie, oznaczałoby wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od orzekania we wszystkich sprawach z udziałem radcy prawnego L. J. i to z tej tylko racji, że występował w niej jako strona postępowania, jak i wszystkich Sędziów SN, którzy kiedykolwiek rozpoznawali jego wnioski składane w różnych postępowaniach, co w istocie „zablokowałoby” postępowania w Sądzie Najwyższym w jego sprawach.

Należy podkreślić, że przepis art. 41 §1 k.p.k. daje podstawę do wyłączenia sędziego jedynie wówczas, gdy zachodzi okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Powyższe oznacza, że okoliczności uzasadniające wyłączenie sędziego muszą istnieć obiektywnie i muszą być poważne, a rodzące się na ich tle wątpliwości co do bezstronności muszą być uzasadnione, czyli poparte racjonalnymi, sprawdzonymi i dowiedzionymi argumentami.

W ocenie Sądu Najwyższego rozstrzygającego co do wniosku o wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt II ZK 20/22, na obecnym etapie postępowania brak jest tego rodzaju okoliczności, które uzasadniałyby wyłączenie SSN Marii Szczepaniec od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZK 20.22, z powodu uprawdopodobnienia, że jest w określony sposób nastawiona do stron postępowania.

Z powyższych względów, rozstrzygnięto jak w postanowieniu.

[as]

[M. T.]

